

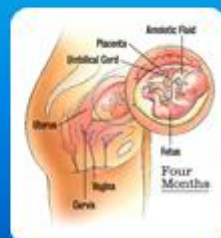
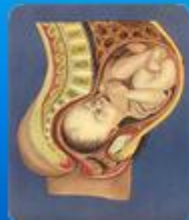
banded drug in pregnancy

داروهای ممنوع در بارداری

تنظیم کننده

رضاپوردست گردان میکروبیولوژیست

مهرماه 1393

آمفتامین

Amphetamine

آمفتامین و مشتقات آن در انتهای قرن نوزدهم و بیستم سنتز شدند و قصد از ساختن آنها استفاده های درمانی بود. آمفتامین در دهه ۱۹۳۰ به عنوان ضد اشتها و کاهش دهنده وزن وارد بازار دارویی شد.

اما به زودی به خاطر خطر وابستگی و سایر عوارض از بازار خارج شد

در سال ۱۹۵۶ به عنوان ضدسرفه در سال ۱۹۶۰ به «مشتق دیگر آمفتامین» متیلن دیوکسی آمفتامین عنوان مهار کننده سرفه و در سال ۱۹۶۱ به عنوان مهار کننده اشتها ثبت شده ولی هیچ گاه وارد بازار نشد

اکستازی سال های بعد، گرچه به عنوان داروی ضداشتهها در نظر گرفته شده بود، اما هیچ گاه مورد بررسی دارویی و ثبت قرار نگرفت و تازه ۴ دهه بعد از سنتز آن در دهه ۱۹۵۰ بود که ارتش آمریکا به مطالعه آن به عنوان یک جنگ افزار شیمیایی برای ناتوان کردن موقت نیرو های دشمن پرداخت

آمفتامین در طول دهه ۱۹۸۰ با نام مستعار اکستازی و نام های و ... مورد تجربه گروه جدیدی قرار گرفت

و این گروه جوانان بودند که از آن به عنوان داروی کلپ یا پارتی در پارتی های رقص های شبانه استفاده می کردند

اما عرضه اکستازی با قیمت ارزان و به نحو سهل الوصول در طول دهه ۹۰ سوء مصرف اکستازی در میان جوانان تا ۵ برابر افزایش داد

در حال حاضر تخمین زده می شود که بیش از ۲ میلیون قرص اکستازی در هر هفته در ایالات متحده قاچاق می شود و بیش از ۱۰ میلیون فرد آمریکایی ۱۲ ساله و با سن بالاتر گزارش دست کم یک بار مصرف آن را می دهند. اکثریت مصرف کنندگان اکستازی بین ۱۸ تا ۲۵ ساله هستند. قرص های اکستازی معمولاً ظاهر خوش ساختی دارند و با علامت های مختلفی در بازار موجودند. معمولاً در مصارف تفریحی ۵۰ تا ۱۵۰ میلی گرم از این ماده در پارتی ها مصرف می شود

مشتقات آمفتامینی باعث آزاد شدن دسته ای از واسطه های عصبی به نام مونوآمین ها از جمله نوراپی نفرین، دوپامین و سروتونین در مغز می شود. در عین حال از بازجذب سروتونین هم جلوگیری می کند و در نتیجه میزان سروتونین در محل سیناپس ها افزایش می یابد

آزادی این واسطه های عصبی مجموعه ای از علائم را در مصرف کننده به وجود می آورد که برخی از آنها برای او مطلوب و برخی از آنها نامطلوب هستند.

علائم مطلوب جسمی شامل احساس هوشیاری، استقامت، انرژی، برانگیختگی جنسی و به تاخیر افتادن خستگی و خواب آلودگی است. علائم روانی مطلوب شامل احساس سرخوشی، سلامت، حدت احساسات، برون گرایی و اجتماعی شدن، احساس نزدیکی با دیگران و تحمل پذیری نسبت به عقاید و احساسات دیگران است

مصرف اکستازی باعث افزایش تنش در فرد می شود که خود را با تنش عضلانی، قفل شدن فک، دندان قروچه و حرکات بی قرار یا مشخص نشان می دهد. افزایش فعالیت عضلانی به همراه اثر مستقیم دارو

بر سیستم تنظیم درجه حرارت بدن در مغز باعث افزایش درجه حرارت مرکزی بدن می شود. این امر باعث کم آبی، افزایش فشار خون و نارسایی کلیه و قلب در افراد آسیب پذیر می شود

سفتی و درد عضلانی در اندام ها و کمر حین دو سه روز پس از شایع است.

همچنین سردرد، تهوع و فقدان اشتها، تاری دید، خشکی دهان و بی خوابی علائم شایعی است که در طول مصرف دارو و مدتی پس از آن گزارش می شود.

ضربان قلب و فشار خون معمولاً حین مصرف دارو بالا می رود و در طول چند روز پس از آن نوسان می کند. علائم روانی نامطلوب پس از مصرف دارو شکل شدت یافته علائم مطلوب هستند و شامل بیش فعالی، پرش افکار و عدم توانایی تمرکز افکار، و بی خوابی است و همچنین ممکن است فرد دچار و احساس جدایی خود از بدن، اضطراب و نگرانی و رفتار عجیب و توهّمات خفیف، شخصیت زدایی غریب شود. معمولاً دومین روز پس از مصرف دارو شایع ترین شکایات راجع به افسردگی اضطراب و خستگی ظاهر می شود

به رغم این شکایات اکثریت مصرف کنندگان در دفعات اول مصرف در مجموع بیشتر علائم مطلوب را تجربه می کنند، اما با مصرف مکرر اثرات منفی، فراوانی بیشتری پیدا می کنند و علائم منفی بر علائم مثبت غلبه پیدا می کنند

مهم ترین مسئله در مورد اثرات درازمدت مصرف اکستازی بر سلول های مغز است. همان طوری که گفته شد اکستازی باعث آزادی بیشتر سروتونین در سلول های مغز و مهار باز جذب آن می شود.

بنابراین میزان سروتونین را در مغز بالا می برد و سپس در دو هفته پس از مصرف اکستازی سروتونین مغز تخلیه می شود

سروتونین واسطه ای عصبی است که در حفظ خلق و خو و نیز حافظه و یادگیری نقش دارد. مطالعات زیادی در حیوانات آزمایشگاهی بیان کننده اثر سمی اکستازی بر سلول های مغزی ترشح کننده سروتونین است.

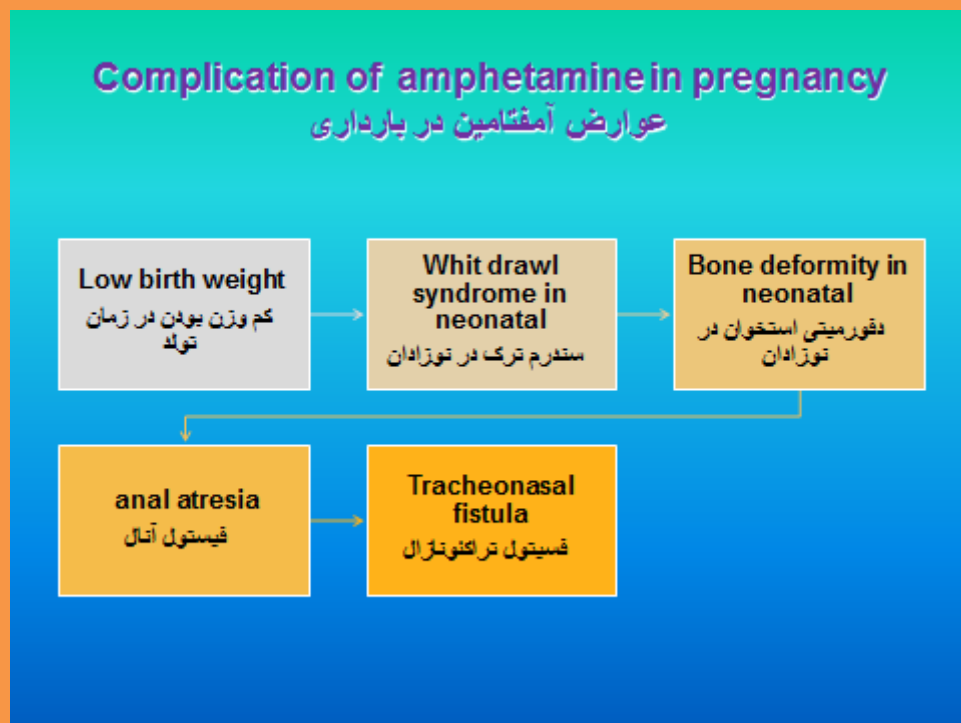
علاوه بر عوارض روانی دراز مدت، عوارض جسمانی دراز مدتی هم به وجود می آید. دندان قروچه، قفل شدن فک و گرفتگی عضلانی هم در مصرف حاد این دارو و هم دراز مدت پس از قطع مصرف دارو ممکن است رخ دهند.

دندان قروچه و قفل شدن فک می تواند باعث سایش و فرسودگی دندان های عقبی شود و درد ها و اسپاسم عضلانی به خصوص در گردن و کمر ممکن است باقی بماند. از دیگر عوارض دراز مدت جسمی می توان از تغییرات ناحیه ای گردش خون در مغز و اختلال تنظیم فشار خون نام برد. مصرف بیش از حد دارو می تواند باعث سمیت حاد در کبد، دستگاه قلب و عروق و مغز شود

در مجموع می توان از همه جنبه ها با این ادعای فروشندگان اکستازی در مورد اینکه اکستازی داروی بی خطر و غیر معتاد کننده است و تجربه لذت و توانایی تعامل با دیگران در مصرف کنندگان را افزایش می دهد، مخالفت کرد. حتی مصرف گاه گاهی اکستازی به مقدار کم می تواند خطر آفرین باشد و مصرف دراز مدت به مقدار زیاد آن علاوه بر احتمال اعتیاد، ممکن است با نقایص روانی و اختلالات جسمی

متعدد همراه شود. از همه این ها گذشته مصرف مکرر اکستازی باعث می شود که به تدریج خاصیت

لذتبخشی و تسهیل ارتباط با دیگران ناشی از آن از بین برود

Reference

www.uen.org

www.powershow.com

www.hkma.org

کوکائین

Cocaine

کوکائین از برگهای بوته کاکائو که عمدتاً در آمریکای جنوبی کشت میشود استخراج میگردد. کوکائین برای قرن ها مورد استفاده سرخپوستان جهت مبارزه با گرسنگی و کار سخت بوده و حتی تاثیر آن در اواسط قرن هجدهم مورد تحسین و تمجید افرادی از جمله فروید قرار گرفت. تا سال 1906 میلادی این ماده محتوای اصلی کوکاکولا بوده و همچنین به عنوان داروی بیهوشی هم استفاده می شد

استفاده گسترده و اعتیاد به این ماده باعث شدتا اوایل قرن 19 میلادی دولت ها بر علیه استفاده از این مواد به اقداماتی دست بزنند. در دهه 70 و اوایل دهه 80 میلادی کوکائین به عقیده عده کثیری امن و بی خطر اعلام شد. اما با انباشته شدن شواهد پزشکی در رابطه با تاثیر زیان آور کوکائین و معرفی و استفاده گسترده آندولت ها و مردم بار دیگر در رابطه با استفاده روزافزون این ماده اعلام خطر کردند

در حال حاضر اعتیاد به کوکائین یکی از جدی ترین مشکلات مربوط به مواد مخدر در دنیا و بخصوص در آمریکاست

کوکائین چگونه مصرف میشود؟

چهار روش اولیه استفاده از کوکائین شامل

استنشام - با این روش کوکائین به جذب شدن از طریق لایه های درونی بینی وارد بدن میشود .

تزریق مصرف کننده با مخلوط کردن پودر کوکائین با آب با استفاده از سرنگ مواد را درون رگ تزریق می کند

هیدروکلورید کوکائین تبدیل به ماده ای سخت و کلوخی

سخت سازی می شود که قابل تدخین است .

کوکائین کراک از ترکیب هیدروکلورید کوکائین با آمونیاک و دوکربنات سودا (جوش شیرین) و چندین

مواد دیگر به شکل ماده ای با تکه های سخت به دست می آید که آن را کراک می نامند. این ماده با

استفاده از پیپ شیشه ای تدخین میشود

اعتیاد به کوکائین تا چه حد گسترده است؟

بر مبنای آمارگیری و بررسی ملی استفاده خانگی مواد مخدر در آمریکا (ان اچ اس دی آ) * در سال

1997 تعداد مصرف کنندگان کوکائین حدوداً "به یک میلیون و نیم می رسید. از هر ده نفر مردم عادی

یک نفر کوکائین را امتحان کرده بود و کل این جمعیت به بیشتر از 22 میلیون نفر می رسید. کوکائین صنعت غیرقانونی کلمبیاست که از بیشتر از 35 بلیون دلار تجاوز می کند. این مبلغ از صنعت اولیه تولیدی کلمبیا، قهوه، فراتر رفته است

بر مبنای تحقیقات بعدی این آمارگیری و با در نظر گرفتن افراد مصرف کننده ای که در این تحقیق شرکت نکرده اند ان اچ اس دی آ تعداد مصرف کنندگان کوکائین در آمریکا را حدوداً" به 306 میلیون نفر تخمین زده است

استفاده از کوکائین در سراسر جهان رو به افزایش است

تأثیرات روانی اعتیاد به کوکائین چیست ؟

تأثیر کوکائین بر روی بدن بسیار سریع، لذت بخش و کوتاه مدت است. کوکائین باعث سرخوشی مفرط ولی کوتاه مدت شده و مصرف کننده احساس شادی و انرژی بیشتری می کند. مانند کافئین ، کوکائین باعث بیداری شده و گرسنگی را کاهش می دهد. تأثیرات روانی این ماده شامل احساس سلامتی، قدرت زیاد و توانایی کاذب بوده که گاهی با دلشوره و بیقراری همراه است.

به تدریج که تأثیرات موقت این ماده از بدن محو میشود تمامی آن احساسات جای خود را به افسردگی شدید و خمودگی خواهد داد. این بی حوصلگی و سستی باعث میشود که مصرف کنندگان روزهای متمادی در خواب به سر برند

تأثیرات جسمی اعتیاد به کوکائین چیست؟

بسیاری از مردم به اشتباه باور دارند که استعمال کوکائین از طریق بینی اعتیادآور نبوده و ضرر آن از دیگر مواد مخدر کمتر است. معمول ترین تأثیرات جسمی استفاده از کوکائین عبارتند از

نوسان در فشار خون، ضربان قلب و میزان تنفس -

حالت تهوع و دل آشوبه -

استفراغ -

اضطراب -

بی خوابی -

از دست دادن اشتها که باعث سوء تغذیه و کاهش وزن میشود -

تورم و خون ریزی غشای مخاطی -

بیقراری و اضطراب -

آسیب به مجاری بینی -

صدمه به شش ها -

احتمال سکته قلبی، مغزی و تشنج -

عکس العمل آنی بدن به استفاده از کوکائین شامل افزایش فشار خون، تنفس نامرتب، افزایش دمای بدن و گشادی مردمک چشم ها میشود

با مسدود شدن سرخرگهای تاجی فشار خون بالا رفته و انتقال خون به قلب تقلیل می یابد. این امر می تواند تا یک ساعت پس از استفاده از مواد باعث حمله قلبی و یا تشنج گردد

مصرف کنندگان دائمی و مبتلایان به بیماری فشار خون بالا، بیماری صرع و نارسایی قلبی مشخصاً در معرض خطر بیشتری قرار دارند

تحقیقات نشان داده است که حتی افرادی که سابقه مشکلات و ناراحتی های قلبی نداشته اند با استفاده از کوکائین در معرض احتمال بروز این مشکلات قرار می گیرند. استفاده مفرط این ماده باعث حساس شدن مغز بر روی تأثیرات این ماده شده در نتیجه میزان بسیار کمی از آن می تواند موجب ایست قلبی شود

افرادی که کوکائین را تزریق می کنند در معرض بالاتری از خطر ابتلا به بیماری ایدز و هپاتیت هستند چراکه استفاده از سرنگ مشترک موجب انتقال این بیماریها میشود. استفاده از کوکائین می تواند گاهی باعث آلرژی و حساسیت به خود ماده و یا ترکیبات آن شود

تأثیرات کوتاه مدت کوکائین بر بدن چیست؟

تأثیرات کوکائین بر بدن معمولاً "پس از یکبار استفاده نمایان شده و معمولاً" در طی چند دقیقه و گاهی چند ساعت محو میشود. مصرف کوکائین به مقدار کم (مثلاً "100 میلی گرم) معمولاً" باعث احساس نشاط و سرخوشی، انرژی کاذب، پرحرفی، هوشیاری ذهنی مخصوصاً" به بینایی، شنوایی و لامسه میشود.

این احتمال وجود دارد که به طور موقت تمایل به غذا و خواب هم کاهش یابد
بعضی از مصرف کنندگان معتقدند که استفاده از این ماده به آنان توانایی بیشتری برای انجام یک سری
فعالیت های جسمی و حل تکالیف عقلی می دهد در حالیکه عده ای دیگر بر خلاف این موضوع اعتقاد
دارند. تأثیر کوتاه مدت کوکائین عبارت است از

افزایش انرژی کاذب در بدن -

کاهش اشتها -

هوشیاری ذهنی و روانی -

افزایش ضربان قلب -

افزایش فشار خون -

انقباض عروق -

افزایش دمای بدن -

گشادی مردمک چشم ها -

مدت زمان تأثیر کوکائین بر احساس سرخوشی فوری ، بستگی به نوع استفاده از این مواد دارد. هرچه
جذب این ماده سریعتر اتفاق افتد احساس سرخوشی شدیدتر خواهد بود. به همین نسبت سرعت جذب
این ماده باعث کاهش زمان نشئگی می شود. هجوم نشئگی با استفاده مواد از طریق استنشام کندتر
صورت میگیرد و ممکن است بین 15 تا 30 دقیقه طول بکشد در حالیکه تدخین ماده ممکن است مدت
زمان این حالت را به 5 تا 10 دقیقه برساند

با اینکه استفاده از این مواد به مقدار زیاد (مثلاً "چند صد میلی گرم یا بیشتر) باعث تشدید حالت نشئگی شده اما ممکن است منجر به رفتارهای غیرعادی، نامنظم، آشفته و حتی خشونت فرد شود. این افراد ممکن است رعشه، گرفتگی عضلات، مالیخولیا و دوران سر را هم تجربه کنند. عده ای از مصرف کنندگان کوکائین از حالات بیقراری، اضطراب و تندخویی صحبت می کنند. در مواردی بسیار نادر، اولین استفاده از کوکائین یا مدت کوتاهی پس از استفاده منجر به مرگ ناگهانی فرد مصر کننده میشود. مرگ های ناشی از استفاده از کوکائین معمولاً" به علت ایست قلبی پیرو توقف دستگاه تنفسی است

تأثیرات بلندمدت استفاده از کوکائین بر روی بدن چیست؟

کوکائین از جمله مواد مخدرهای بسیار اعتیادآور است. با یکبار استفاده از کوکائین، افراد ممکن است قادر به پیش بینی و یا کنترل میزان استفاده آتی از این ماده نباشند. به نظر می رسد که تأثیر تحریک کننده و اعتیادآور کوکائین به دلیل قابلیت این ماده در جهت مهار کردن و جذب دوپامین به وسیله سلولهای عصبی است. دوپامین به عنوان بخشی از سیستم پاداشی مغز تولید شده و به طور مستقیم و یا غیرمستقیم بر بخش اعتیادآور هر نوع مواد مخدر تأثیر دارد

تأثیرات درازمدت اعتیاد به کوکائین عبارتند از

تندخویی -

اغتشاشات خلق و خویی -

بیقراری -

مالیخولیا یا پارانویا -

توهمات سمعی و شنیداری -

زیاد روی در مصرف کوکائین، استفاده ممتد و افزایش مقدار مصرف باعث افزایش تندخویی، بیقراری و پارانویا میشود. این خود ممکن است باعث روان پریشی مالیخولیایی کامل شده و فرد مصرف کننده ارتباط با دنیای واقعی اطراف خود را از دست داده و گاهی دچار توهمات سمعی مانند شنیدن صداهای مختلف شود

عوارض پزشکی مصرف کوکائین چیست؟

مصرف کوکائین باعث عوارض پزشکی گوناگونی میشود. از معمول ترین این عوارض میتوان از تأثیر آن بر انقباض عروق قلبی شامل بی نظمی ضربان قلب، حمله قلبی، تأثیرات تنفسی مانند درد سینه، ایست تنفسی، تأثیرات عصبی شامل سکته مغزی، ایست مغزی یا سردرد و عوارض التهابات روده ای شامل درد شکم و یا استفراغ و تهوع نام برد

روش های مختلف استفاده از کوکائین می تواند تأثیرات نامطلوب گوناگونی را باعث شود. به طور مثال استنشام ممتد کوکائین باعث خونریزی بینی، از دست دادن حس بویایی، مشکل بلع، گرفتگی صدا و تحریکات دیواره های حفره های بینی بوده که منجر به تورم و خیم و آبریزش مدام بینی خواهد شد. کوکائین هضم شده باعث قانقاریای و خیم روده شده که در اثر کمبود جریان خون در آن نقطه بوجود می آید

از آنجائیکه که کوکائین قابلیت کاهش اشتها را به غذا را دارد بسیاری از مصرف کنندگان فعال کوکائین اشتها خود را از دست داده و این امر منجر به کاهش وزن و سوء تغذیه آنان میشود تحقیقات نشان داده است که ترکیب استفاده کوکائین و الکل خطری بالقوه است. ترکیب این دو مواد باعث تبدیل آنها به ماده ای به نام کوکاتیلین شده که مدت تأثیر زمانی طولانی تری بر روی مغز را دارا می باشد و به مراتب از هر دو این مواد به تنهایی سمی تر است. در حالیکه تحقیقات بیشتری در این زمینه الزامی است ولی قابل ملاحظه است که ترکیب این دو مواد معمول ترین نوع ترکیب مواد مخدری است که باعث مرگ مصرف کنندگان میشود

کوکائین به چه شکل تأثیرگذاری می کند؟

در زمینه چگونگی تأثیر دلیپذیر کوکائین بر بدن و دلیل اعتیادآور بودن این ماده تحقیقات بسیاری صورت گرفته است. دانشمندان نقاطی در مغز کشف کرده اند که در اثر تحریک، باعث ایجاد حس لذت و سرخوشی میشوند

در صورت وجود کوکائین در بدن ، این ماده به ناقلین دوپامین چسبیده و باعث انسداد پروسه عادی بازیافت میشود. در نتیجه دوپامین در منطقه سیناپس جمع شده و باعث وقوع حس لذت و سرخوشی ناشی از استعمال کوکائین میشود

چنانچه مصرف کوکائین ادامه یابد میزان استقامت بدن در مقابل این ماده بالا میرود. به این شکل که هر چه مقدار ماده مصرفی و دفعات استفاده آن بیشتر شود، مغز برای تولید سطح حس سرخوشی و لذتی که با استفاده نخستین ایجاد شده بود به میزان بیشتری از کوکائین نیاز دارد.

تحقیقات نشان داده است که طی مدت اجتناب و ترک کوکائین، یادآوری حس سرخوشی و یا حتی تماس با هر چیز که نشانه ای از این حس را همراه داشته باشد باعث تحریک و اشتیاق برای استفاده از مواد و بازگشت به آن، حتی پس از مدت طولانی اجتناب از مصرف است

مصرف کوکائین باعث اضطراب و افسردگی می شود که گاهی ممکن است تا هفته ها ادامه یابد. اقدام به ترک این ماده گاهی تنها به خاطر فرار از این افسردگی مفرط امکان پذیر نیست و باعث استفاده بیشتر شخص معتاد از این ماده برای چیره شدن به این حالت نامطلوب افسردگی میشود

Complication of cocaine in pregnancy

عوارض کوکائین در بارداری

**Whit drawal
syndrome in child**

سندرم ترک در نوزادان

Reference

www.addictionjournal.org

www.ijma-journal.com

www.nida.nih.gov

هپارین

Heparin

موارد مصرف: هپارین در پیشگیری و درمان ترومبوز وریدهای عمقی و ترومبوآمبولی ریوی، پیشگیری از ترومبوآمبولی، جلوگیری از انعقاد خون در گردش خون خارج بدن طی جراحی قلب و روشهای دیالیز، به عنوان داروی کمکی در درمان آمبولی شریانی محیطی و کاهش خطر بروز ترومبوز مغزی و مرگ در بیماران که دچار حمله پیشرونده شدید و ناگهانی می‌شوند، مصرف می‌شود

فارماکوکینتیک: پیوند هپارین به پروتئین بسیار زیاد است. متابولیسم دارو کبدی است. نیمه عمر هپارین بطور متوسط 5/1 ساعت است. در صورت تزریق مستقیم وریدی، شروع اثر دارو فوری است. در تزریق زیر جلدی، شروع اثر معمولاً بین

تا 60 دقیقه و تابع وضعیت بیمار است. دارو معمولاً بصورت متابولیت و از طریق کلیه دفع 20 می‌شود.

موارد منع مصرف: این دارو در بیماران مبتلا به هموفیلی و سایر اختلالات خونی، کمی پلاکت خون، اولسرپپتیک، خونریزی اخیر مغزی، زیادی شدید فشار خون، بیماری شدید کبد، آنوریسم نارسایی کلیه، پس از صدمات شدید یا جراحی اخیر، وحساسیت به هپارین و موارد تهدید به سقط نباید مصرف شود

هشدارها: 1 - این دارو در موارد زیر باید با احتیاط مصرف شود

بیحسی منطقه‌ای یا انسداد اعصاب ناحیه کمر، دیسکرازی خونی بخصوص کمی پلاکتهای خون، زایمان اخیر، آندوکاردیت تحت حاد باکتریایی، جراحی‌های اخیر اعصاب یا چشم یا در مواردی که نیاز به عمل جراحی اعصاب یا چشم وجود دارد، پریکاردیت یا نشت مایع به پریکارد، عیب شدید کار کلیه، جراحی عمده یا زخمهایی که سبب بوجود آمدن سطوح باز و وسیع می‌شوند، صدمه شدید بویژه به دستگاه عصبی مرکزی، زخم یا سایر ضایعات فعال گوارشی، ادراری، تنفسی، واسکولیت شدید و عیب شدید کار کبد

2

- توصیه می‌شود در بیمارانی که هپارین مصرف می‌کنند، از تزریق عضلانی سایر داروها، به دلیل احتمال بروز هماتوم و خونریزی در اطراف محل تزریق خودداری شود.

3

- خونریزی از لثه ممکن است نشانه مصرف بیش از حد هپارین باشد. درمان با هپارین خطر . بروز خونریزی موضعی طی جراحی‌های دهان و پس از آن را افزایش می‌دهد.

4

- از آنجا که هپارین از بافت‌های حیوانی تهیه می‌شود، توصیه می‌شود در بیمارانی که سابقه حساسیت یا آسم دارند، ابتدا مقدار آزمایشی 1000 واحد قبل از شروع درمان تزریق شود.

5

- در صورت استفاده از برنامه درمانی با مقادیر کامل هپارین، مقدار مصرف دارو باید با توجه به نتایج آزمون‌های انعقاد خون برای هر فرد تنظیم شود.

عوارض جانبی: خونریزی، نکروز پوست، کمی پلاکت خون، واکنش‌های حساسیتی (از جمله کهیر، آنژیوادم و آنافیلاکسی)، پوکی استخوان پس از مصرف طولانی مدت و بندرت ریزش مو با مصرف این دارو گزارش شده است.

تداخل‌های دارویی: مصرف همزمان هپارین با اسید والپروئیک به علت مهار عملکرد پلاکتها ممکن است موجب خونریزی شود. متی‌مازول و پروپیل تیو اوراسیل باعث کاهش پروترومبین خون می‌شوند. لذا مصرف همزمان این داروها با هپارین ممکن است باعث افزایش اثر ضد انعقادی شود. مصرف همزمان داروهای ترومبولیتیک، مانند استرپتوکیناز و اورو کیناز با داروهای ضد انعقاد، خطر خونریزی را افزایش می‌دهد.

نکات قابل توصیه:

- 1 - برای بدست آوردن حداکثر اثر بخشی دارو و کاهش امکان خونریزی، دستورات مربوط به مصرف دارو باید کاملاً رعایت شود.

2

- در طول درمان با هپارین، از مصرف اسید استیل سالیسیلیک یا داروهای حاوی آن، ایبوپروفن و سایر داروهای که بر روی پلاکت‌ها مؤثرند، خودداری شود.

- پزشك و دندانپزشك بايد از مصرفاين دارو آگاه شوند

مقدار مصرف

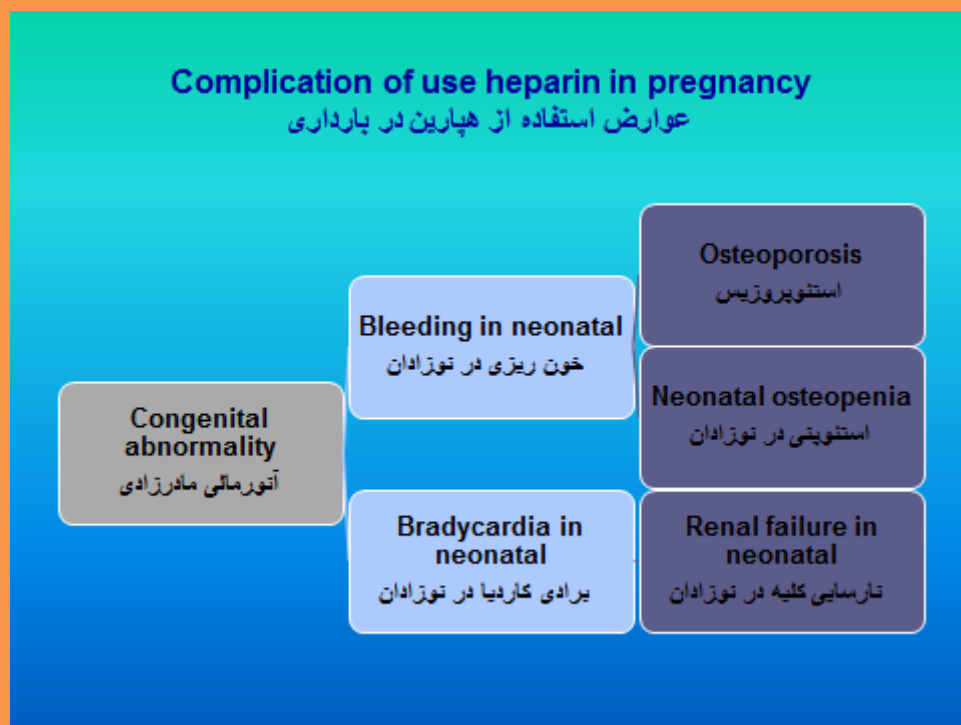
بزرگسالان: برنامه درماني بامقدار كامل: از راه زير جلدي، ابتدا 000/20 -
 000/10 واحد بصورت عميق (داخل چربي) و سپس هر 8 ساعت 000/10 - 8000
 واحد يا هر 12 ساعت 000/20 - 000/15 واحد يا با توجه به نتايج آزمونهاي انعقادي
 تزريق مي شود. از راه وريدي، ابتدا 000/10 واحد و سپس هر 6 - 4 ساعت 000/10
 هر 4 ساعت يا با توجه به نتايج آزمونهاي انعقادي تزريق 100 u/kg - 5000 واحد يا
 مي شود. از راه انفوزيون وريدي، مقدار

- 000/20 واحد در 1000 ميلي ليتر محلول كلورسدريم ايزوتونيك تزريقي 40/000
 در مدت زمان بيش از 24 ساعت مصرف مي شود. سرعت انفوزيون، اغلب 1000 واحد
 در هر ساعت است.

برنامه درمانی با مقادیر کم

مقدار 5000 واحد 2 ساعت قبل از جراحی و 12 - 8 ساعت پس از آن بمدت حداکثر 7روز بصورت زیر جلدی عمیق (داخل چربی) تزریق می شود

- 50 هر 4 ساعت 100 u/kg و سپس 50 u/kg کودکان: از راه وریدی، ابتدا
یا براساس نتایج آزمونهای انعقادی تزریق می شود. از راه انفوزیون وریدی،
هر 4 ساعت یا براساس 100 u/kg بصورت مقدار حمله ای و سپس 100 u/kg ابتدا 50
نتایج آزمونهای انعقادی تزریق می شود

Reference

www.freemd.com

لیتیوم

Lithium

لیتیوم برای درمان مرحله شیدایی در اختلال دوقطبی (شیدایی - افسردگی) و افسردگی تجویز می‌شود. این دارو از فراوانی و شدت تغییرات خلقی می‌کاهد و به شما اجازه می‌دهد کنترل بیشتری بر روی احساسات خود داشته باشید

- چگونه مصرف

مقدار تجویزی لیتیم برای افراد مختلف متفاوت است. هیچ‌گاه کمتر یا بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. ممکن است 1-3 هفته طول بکشد تا اثرات لیتیوم ظاهر شود، اما مهم است که حتی در صورت احساس بهبودی مصرف دارو را ادامه دهید. اگر از قرص‌ها یا کپسول‌های طولانی رهش یا کند رهش استفاده می‌کنید، آنها را نشکنید، خرد نکنید، و نجوید؛ این نوع قرص‌ها را باید به همان صورت ببلعید. شکل شربت لیتیم را می‌توان پیش از مصرف در مقدار کمی آب میوه یا نوشیدنی‌های دیگر رقیق کرد؛

فقط اطمینان حاصل کنید که تمام مقدار لازم از دارو را مصرف می‌کنید. اگر يك نوبت را فراموش کردید، به مجردی که به یاد آورید مصرفش کنید. اما اگر کمتر از 4 ساعت (6 ساعت در مورد قرص‌ها یا کپسول‌های طولانی رهش یا کند رهش) به زمان مصرف نوبت بعدی مانده بود، نوبت فراموش شده را رها کرده، به برنامه دارویی منظمتان برگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هر يك از علائم زیر، مصرف لیتیم را قطع کرده، با پزشکتان تماس بگیرید: غش، ضربان قلب تند، کند یا نامنظم؛ ضعف یا خستگی غیرمعارف؛ افزایش وزن؛ سرگیجه؛ تهوع یا استفراغ؛ مشکلات بینایی یا چشم درد؛ کبودی و درد در انگشتان دست و پا؛ سردی بازوها و پاها؛ اسهال؛ خواب آلودگی؛ تکلم نامفهوم؛ لرزش بدن؛ گیجی؛ تاری دید؛ تشنج؛ آکنه؛ بی‌اختیاری ادراری یا عدم توانایی کنترل ادرار

موارد احتیاط -

در صورت وجود هر يك از موارد زیر پیش از مصرف لیتيوم، پزشكتان را مطلع سازید

1.

حساسیت به لیتیم یا داروهای دیگر، غذاها، رنگ‌های خوراکی، یا نگهدارنده

2.

بارداری یا شیردهی

3.

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی، داروهای ضد روان‌پریشی (کلرپرومازین، هالوپریدول، مولیدون)، یا داروهای مدر

4.

سابقه یا ابتلا به مشکلات قلبی یا فشارخون، صرع، پارکینسونیسم، از دست دادن شدید مایعات یا عفونت، احتباس ادراری، یا مشکلات کلیوی

هنگام مصرف لیتیوم توصیه می‌شود -

۱.

به‌طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد

۲.

برای جلوگیری از خاصیت ملینی، و تحریک و آسیب به معده و نیز لرزش دست لیتیم را با غذا مصرف کنید تا آهسته‌تر جذب شود. روزی 3 تا 6 لیتر آب بنوشید و به مقدار کافی سدیم (نمک) بخورید

۳.

تا پیش از آگاهی از اثر دارو بر بدن‌تان در هنگام رانندگی یا کار با وسایل خطرناکی که احتیاج به هوشیاری کامل دارند، احتیاط کنید. لیتیم در برخی افراد موجب خواب‌آلودگی یا سرگیجه می‌شود

۴.

در هنگام ورزش، استفاده از حمام بخار (سونا)؛ یا طی فعالیت‌هایی که موجب از دست‌رفتن آب بدن می‌شوند؛ در هوای گرم؛ هنگام تب و تعریق شدید، یا استفراغ و اسهال احتیاط کنید. این کاهش مایعات بدن ممکن است موجب مسمومیت با لیتیوم شود

۵.

یک برگه شناسایی با خود به همراه داشته باشید که نشان دهد لیتیم مصرف می‌کنید

۶.

لیتیم را دور از دسترس کودکان، و دور از گرما، نور مستقیم، و حرارت مرطوب قرار دهید (در این شرایط لیتیم فاسد می‌شود)

۷.

لیتیم تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان از در توالت دور بریزید

تذکر -

۱.

هنگام مصرف لیتیوم نباید کیسول‌های کند رهش را با اشکال دارویی دیگر لیتیم عوض کنید؛ بدن آنها را به مقادیر متفاوتی جذب می‌کند

۲.

هنگام مصرف لیتیوم نباید مقدار زیادی قهوه، چای یا کولا بنوشید زیرا این نوشیدنی‌ها خواص افزایش‌دهنده ادرار دارند.

۳.

هنگام مصرف لیتیوم نباید پیش از مشورت با پزشکتان وزن‌تان را کاهش دهید. از دست‌دادن آب و نمک در طی رژیم گرفتن ممکن است منجر به مسمومیت با لیتیوم شود

Complication use of lithium in pregnancy

عوارض مصرف لیتیوم در بارداری

**Congenital
abnormally**

آنورمالی مادر زادی

**Cardiac defect in
neonatal**

عوارض قلبی در نوزادان

Reference

www.cdph.ca.gov

www.chestnet.org

هیدرالازین

Hydralazine

هیدرالازین

موارد و مقدار مصرف:

موارد و مقدار مصرف

الف) درمان افزایش متوسط تا شدید فشار خون

بزرگسالان: از راه خوراکی، ابتدا، مقدار 10 میلی‌گرم چهار بار در روز به مدت 2-4 روز مصرف می‌شود. سپس، مقدار مصرف تا میزان 25 میلی‌گرم چهار بار در روز برای بقیه روزهای هفته افزایش می‌یابد. در صورت نیاز مقدار مصرف تا میزان 50 میلی‌گرم چهار بار در روز افزایش می‌یابد. در روز است، ولی بعضی از بیماران ممکن است به 200 mg حداکثر مقدار مصرف توصیه شده در روز نیاز داشته باشند. 300-400 mg مقادیر

برای درمان زیادی شدید فشار خون، مقدار 10-50 میلی‌گرم تزریق عضلانی، یا مقدار 10-20 میلی‌گرم تزریق وریدی می‌شود، که در صورت لزوم تکرار می‌گردد. در صورت امکان، هر چه سریعتر باید مصرف اشکال تزریقی دارو به مصرف خوراکی تبدیل شود.

برای درمان بحران زیادی فشار خون همراه با حاملگی، ابتدا مقدار پنج میلی‌گرم تزریق وریدی می‌شود. به دنبال آن، مقدار 5-10 میلی‌گرم هر 20-30 دقیقه، تا کاهش مناسب فشار خون، تزریق وریدی می‌گردد (مقدار مصرف معمول 20-5 میلی‌گرم است).

در چهار مقدار منقسم مصرف می‌شود (یا $75/0 \text{ mg/kg/day}$ کودکان: ابتدا، از راه خوراکی مقدار افزایش داد. $5/7 \text{ mg/kg/day}$). این مقدار را می‌توان به تدریج تا $25 \text{ mg/m}^2/\text{day}$ یا $2/1-4/0 \text{ mg/kg/day}$ مقدار مصرف دارو از راه تزریق وریدی یا عضلانی، بیشتر باشد. $4-6 \text{ mg}$ در مقدار منقسم است. دوز شروع تزریق نباید از $20-50-100$ (ب) نارسایی شدید قلب

بزرگسالان: ابتدا، از راه خوراکی، مقدار $50-75$ میلی‌گرم مصرف می‌شود و سپس، مقدار مصرف در مقادیر منقسم هر $200-600 \text{ mg/day}$ براساس پاسخ بیمار تنظیم می‌گردد. اکثر بیماران به مقدار نیز تجویز شده است. 3 g/day $6-12$ ساعت پاسخ می‌دهند، ولی مقدار مصرف

موارد منع مصرف و احتیاط:

موارد منع مصرف و احتیاط

موارد منع مصرف: حساسیت مفرط شناخته شده نسبت به دارو، بیماری روماتیسمی درجه میترال قلب، بیماری شریان کرونر.

موارد احتیاط: سابقه سکته یا صدمات شدید کلیوی، بیماری قلبی و افرادی که از سایر داروهای کاهنده فشار خون استفاده می‌نمایند (این موارد ممکن است در صورت بروز کمی فشار خون تشدید شوند).

عوارض جانبی:

عوارض جانبی

اعصاب مرکزی: نوریت محیطی، سردرد، سرگیجه.

قلبی - عروقی: کمی فشار خون در حالت ایستاده، تاکیکاردی، آریتمی، آنژین صدری، طپش قلب، ادم، گر گرفتگی.

چشم، گوش، حلق و بینی: اشکریزی از چشم، احتقان بینی.

پوست: بثورات پوستی.

دستگاه گوارش: تهوع، استفراغ، اسهال، بی‌اشتهایی.

خون: نوتروپنی، لکوپنی، آگرانولوسیتوز.

عضلانی اسکلتی: کرامپ عضلات.

سایر عوارض: سندرم شبه لوپوس اریتماتوز سیستمیک

مسمومیت و درمان

تظاهرات بالینی: کمی فشار خون، تاکیکاردی، سردرد، برافروختگی پوست، آریتمی قلبی، شوک.

درمان: با ایجاد استفراغ یا شستشوی معده، می‌توان محتویات معده را خالی کرده و با تجویز زغال

فعال جذب دارو را کاهش داد. مراقبتهای علامتی و حمایتی باید انجام شوند.

تداخل دارویی:

تداخل دارویی

هیدرالازین ممکن است اثرات داروهای مدر و دیگر داروهای کاهنده فشار خون را تشدید کند.

مصرف همزمان با دیازوکساید ممکن است موجب کمی بارز فشار خون شود.

مصرف همزمان با داروهای مهار کننده مونوآمین اکسیداز ممکن است به طور سینرژیک موجب کاهش

فشار خون شود.

هیدرالازین ممکن است اثر افزایشنده فشار خون اپی نفرین را کاهش دهد.

مصرف همزمان متوپرولول و پروپرانولول باعث افزایش سطح سرمی و اثرات بتابلاکرها می‌شود.

ممکن است نیاز به تنظیم دوز وجود داشته باشد.

مکانیسم اثر:

مکانیسم اثر

اثر کاهنده فشار خون: این دارو با گشاد کردن مستقیم عروق عضلات صاف، موجب کاهش فشار خون

می‌شود. اثر هیدرالازین بر روی عروق ایجاد کننده مقاومت (شریانها و شریانچه‌ها) بیشتر از اثر آن

بر روی عروق گنجایشی (وریدها و ونولها) است.

فارماکوکینتیک:

فارماکوکینتیک

جذب: بعد از مصرف خوراکی به سرعت از دستگاه گوارش جذب می‌شود. فراهمی زیستی این دارو 30-50% می‌باشد. غذا جذب دارو را افزایش می‌دهد.

پخش: به طور گسترده در سرتاسر بدن انتشار می‌یابد. حدود 88-90 درصد به پروتئین پیوند می‌یابد. متابولیسم: به میزان زیادی در کبد و مخاط دستگاه گوارش متابولیزه می‌شود. هیدرالازین تحت استیل‌اسیون پلی مورفیک قرار می‌گیرد و افرادی که استیل‌اتور آهسته هستند سطح پلاسمایی بالاتری دارند و به دوزهای پایین‌تری نیاز دارند.

دفع: بیشتر مقدار مصرف شده دارو عمدتاً به صورت متابولیت از طریق ادرار و حدود 10 درصد از داروی خوراکی مصرف شده از طریق مدفوع دفع می‌شود. اثر کاهنده فشار خون بعد از مصرف خوراکی دارو 2-4 ساعت و بعد از تزریق وریدی یا عضلانی دارو 6-2 ساعت باقی می‌ماند.

اشکال دارویی:

اشکال دارویی:

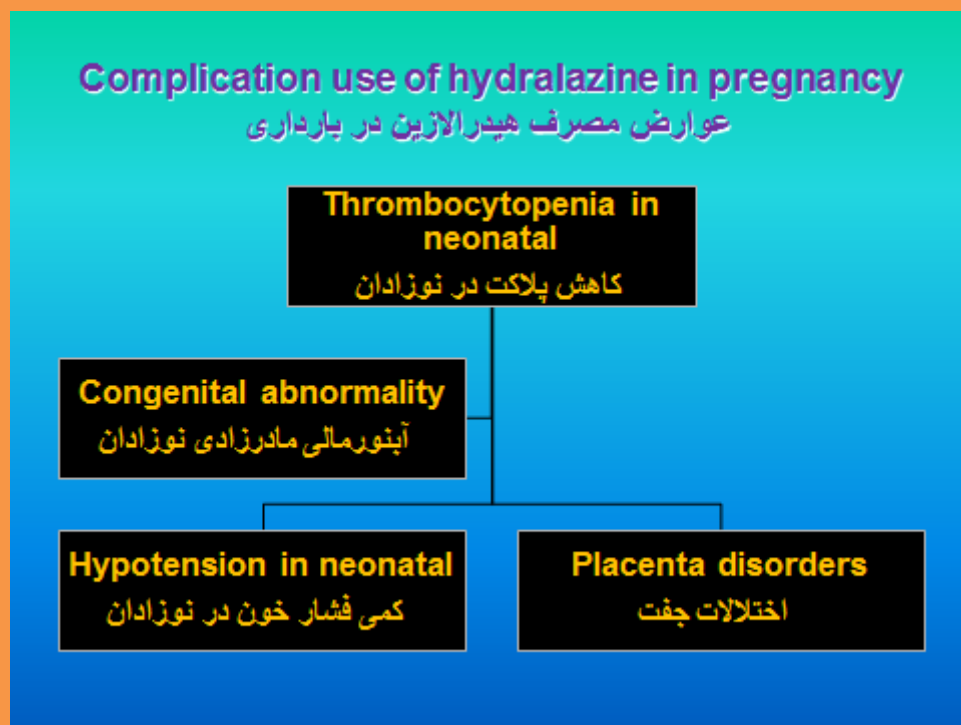
Tablet: 10 ,25 ,50mg

Injection, Solution, Concentrate: 20 mg

نکات قابل توصیه به بیمار

- 1- دارو را طبق دستور پزشك مصرف كنيد، و مصرف آن را حتي در صورت احساس بهبود ادامه دهيد. از قطع ناگهاني مصرف دارو خودداري كنيد، زيرا ممكن است زيادي و جهشي شديد فشار خون بروز كند.
 - (گلودرد، تب، درد عضلات و مفاصل، 2SLE- در صورت بروز عوارض غير معمول، بخصوص علائم بثورات پوستي) به پزشك اطلاع دهيد.
 - 3- از كار با ابزار مخاطره آميز تا حصول تحمل نسبت به اثرات تسكين بخش، خواب آلودگي، و ساير خودداري كنيد. از تغيير ناگهاني وضعيت خود اجتناب كنيد تا احتمال بروز كمی فشار خون CNS اثرات در حالت ايستاده به حداقل برسد.
 - 4- از مصرف فرآورده هاي حاوي الكل خودداري كنيد و براي جذب بيشتر هيدرالازين و به حداقل رساندن تحريكات گوارشي، آن را با غذا مصرف نماييد.
 - 5- 2-4 ساعت بعد از مصرف اوليه دارو امكان بروز سردرد و تپش قلب وجود دارد، ولي خودبه خود از بين مي رود. در صورت تداوم اين عوارض، به پزشك اطلاع دهيد.
 - 6- وزن خود را حداقل هر هفته يك بار اندازه بگيريد. در صورت افزايش وزن به ميزان بيش از 2/25 كيلوگرم در هفته به پزشك اطلاع دهيد.
 - 7- قبل از مصرف دارو هاي ضد سرماخوردگي بدون نسخه با پزشك مشورت كنيد.
- مصرف در سالمندان: بيماران سالخورده ممكن است نسبت به اثرات كاهنده فشار خون اين دارو حساستر باشند. مصرف اين دارو در بيماران داراي سابقه سكتة مغزي يا عيب كار كليۀ بايد با احتياط همراه باشد. بيماران مبتلا به عيب كار كليۀ ممكن است به مقادير نگهدارنده كم تري پاسخ دهند.
- مصرف در کودکان: مصرف هيدرالازين در کودکان محدود است. بي ضرري و اثربخشي مصرف اين دارو در کودکان ثابت نشده است. منافع دارو در برابر مضار آن بايد سنجيده شود.

با شیردهی سازگار است. AAP مصرف در شیردهی: دارو در شیر ترشح می‌شود اما طبق نظر اثر بر آزمایش‌های تشخیصی هیدرالازین ممکن است موجب کاهش سطح هموگلوبین، هماتوکریت و تعداد گلبول‌های قرمز، گلبول‌های سفید، نوتروفیل‌ها، گرانولوسیت‌ها و پلاکت‌ها شود.

Reference

www.who.in

www.austincc.edu

تستوسترون

Testosterone

متیل تستوسترون بعنوان جانشین درمانی در مردان در موارد کمبود یا فقدان آندروژن ها، ناتوانی جنسی، تأخیر در بلوغ پسران ، نهان بیضگی، درمان کمکی و ثانویه سرطان پستان در زنان و درمان جانشینی در سندرم کلیماکتریک مردان مصرف می شود

این دارو پس از ورود به داخل سلول به گیرنده های خود متصل و موجب تحریک ساخته شدن پروتئین های خاصی در هسته سلول می گردد بدین ترتیب موجب تحریک ساخته شدن اسپرم، توسعه خصوصیات ثانویه جنسی مردانه و بلوغ جنسی می گردد

در صورت وجود نارسایی قلبی یا کبدی، بیماری ایسکمیک قلب، زیادی فشار خون، صرع،

میگرن، متازتازهای استخوانی (به دلیل خطر افزایش کلسیم خون) و نیز در سالخوردهگان یا قبل

از بلوغ در پسران با احتیاط مصرف شود.

به علت احتمال بسته شدن زودرس اپی فیز یا بلوغ جنسی زودرس، این دارو در کودکان نابالغ با احتیاط تجویز گردد.

مصرف این دارو در مردان سالخورده ممکن است خطر بزرگ شدن بافت یا سرطان پروستات را افزایش دهد

مهم ترین عوارض دارو عبارتند از: احتباس سدیم به همراه ادم، افزایش کلسیم خون، افزایش رشد توده استخوانی، نعوظ مداوم، بسته شدن زودرس اپی فیز، بلوغ زودرس در پسرها، مهار ساختن اسپرم در مردان، بروز خواص جنسی مردان در زنان، اختلال قاعدگی، یرقان

Complication use of testosterone in pregnancy

عوارض استفاده تستوسترون در بارداری

Reference

www.smiletemplates.com

www.alcoholmedicalscholars.org

فني تونين

Phenytoin

فني تونين ممكن است به عنوان يك داروي ضد تشنج ، يك داروي قلبي براي بهبود ضرباهنگ قلب ، يا به عنوان يك تسكين دهنده درد در موارد درد عصبي عصب تري ژمينال تجويز شود

چگونگي مصرف

مقدار تجويزي فني تونين بسته به علت تجويز متفاوت خواهد بود. هيچگاه بيشتر از مقدار تجويز شده مصرف نكنيد. از دستورات پزشكتان به دقت پيروي كنيد. اگر از شكل مایع (سوسپانسيون) فني تونين استفاده مي كنيد، قبل از مصرف ، شيشه دارو را به خوبي تكان دهيد. براي اندازه گيري مقدار دارو فقط از پيمانه داخل جعبه استفاده كنيد.

نگذاريد اين سوسپانسيون يخ بزند. اگر از قرص هاي جويدني فني تونين استفاده مي كنيد، مي توانيد آنها را خرد كنيد، بجويد يا درسته بلعيد. اما كپسول فني تونين حتماً بايد درسته بلعیده شود. اگر فقط روزي يكبار فني تونين مصرف مي كنيد، و يك نوبت را فراموش كرديد، به مجردي كه آن را به ياد آوردید مصرفش كنيد .

اگر تا روز بعد آن را به ياد نياوردید، نوبت فراموش شده را رها كنيد و به برنامه دارويي معمولتان بازگرديد. اگر روزانه بيش از يك نوبت فني تونين مي خوريد، و يك نوبت را فراموش کرده ايد ، در صورتي كه بيشتر از 4 ساعت تا نوبت بعدي باقي باشد، مي توانيد نوبت فراموش شده را مصرف كنيد.

در غیر این صورت نوبت فراموش شده را رها کنید و به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید. اگر يك نوبت را دو روز یا بیشتر عقب انداختید از پزشکتان کسب تکلیف کنید

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هريك از علايم نادر ولي جدي زیر مصرف فني تونين را قطع کرده ، با پزشکتان تماس بگیرید: افت مهارت هاي حركتي ، عدم تعادل ، يا گيجي ؛ تغييرات خلقي ؛ لرزش بدن ؛ تشویش غیرعادي ؛ تکلم نامفهوم ؛ تاري دید؛ افزایش در دفعات یا شدت موارد تشنج ؛ بثورات جلدي ؛ لرز؛ گلودرد؛ تب ؛ خستگی غیرعادي ؛ تورم لثه ها؛ ادرار تیره یا مدفوع بي رنگ ؛ شکم درد؛ حرکات غیرارادي دست ها، پاها، لب ها یا صورت که قبلاً مشاهده نمی شده ؛

شکستگی هاي متعدد استخواني ؛ و وقفه رشد در کودکان ؛ بي حسي يا گزگز انگشتان دست يا پا؛ مشکل در تنفس ؛ یا درد قفسه سينه . علايم زیر ممکن است رخ دهد که در صورت مشکل ساز شدن مي توان آنها را با پزشك مطرح کرد: يبوست ، سرگیجه یا خواب آلودگي خفيف ، تهوع و استفراغ ، سردرد، مشکل در به خواب رفتن ، تورم پستان ها، تغييرات حالات چهره ، یا رشد بیش از حد موهاي

صورت و بدن

موارد احتیاط

در صورت وجود هريك از موارد زیر پیش از مصرف فني تونين ، پزشکتان را مطلع سازید

حساسیت به فني تونين ، دیگر داروهاي ضدتشنج ، یا هر نوع رنگ خوراكي ، ماده غذايي را

نگهدارنده

بارداری یا شیردهی

مصرف داروهای دیگر، به ویژه ضدانعقادها؛ الکل ؛ متادون ؛ داروهای خواب ؛ داروهای ضدافسردگی

آرامبخش ها؛ آنتی اسیدها؛ داروهای قلبی (آمیودارون ، پروپرانولول)؛ ضدانعقادها؛ داروهای

ضد عفونت (کلرامفنیکل ، ایزونیازید، سولفونامیدها، فلوکونازول)؛ سایمتیدین ؛ دیسولفیرام ؛ فنیل

بوتازون ؛ داروهای پرفشاری خون (دیازوکساید)؛ کلسیم ؛ داروهای آسم (آمینوفیلین ، اکستریفیلین ،

تنوفیلین)؛ هورمون ها (استروژن ها، داروهای ضدبارداری خوراکی ، کورتیکواستروئیدها)؛ یا

سوکرالفات

سابقه یا ابتلا به مشکلات قلبی یا خونی ، پورفیری ، یا بیماری های کبدی یا کلیوی

هنگام مصرف فنی تونین توصیه می شود

به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد

اگر معده تان را ناراحت می کند آن را همراه با غذا مصرف کنید. به هر حال سعی کنید هر روز در

شرایط یکسانی دارو را بخورید تا به طور مشابهی جذب شود

پیش از هرگونه عمل جراحی ، مداخلات دندانپزشکی ، یا درمان های اورژانس ، سایر پزشکان را از

اینکه فنی تونین مصرف می کنید، مطلع سازید

اگر از قرص های ضدبارداری استفاده می کنید، یک روش جلوگیری از بارداری دیگر را جایگزین آن

کنید چون فنی تونین اثربخشی قرص های ضدبارداری را کاهش می دهد

هر سه ماه به دندانپزشك مراجعه كنيد. در برخي بيماران - معمولاً بيماران جوان - فني تونين موجب تورم ، خونريزي و حساسيت لثه ها مي شود. براي پيشگيري از اين مشكل دندان هايتان را به طور منظم مسواك كنيد و نخ بكشيد

يك برگه شناسايي پزشكي همراه داشته باشيد كه نشان دهد فني تونين مصرف مي كنيد

فني تونين را دور از دسترس کودکان ، و دور از گرما، نور مستقيم ، و حرارت مرطوب نگهداري كنيد در اين شرايط فني تونين فاسد مي شود

فني تونين تاريخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان ، در توالت دور بريزيد

هنگام مصرف فني تونين نبايد

پيش از مشورت با پزشكتان مصرف هر داروي ديگري را شروع يا قطع كنيد. داروهاي ديگر ممكن است بر نحوه كار فني تونين در بدن اثر بگذارند

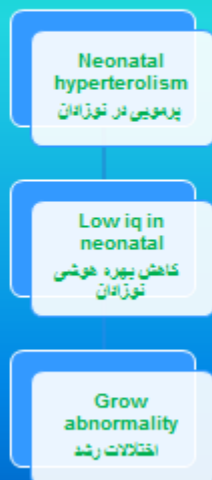
تا 2-3 ساعت پس از خوردن فني تونين ، آنتي اسيد بخوريد؛ اين ممكن است فني تونين را كم اثر كند تا مطمئن نشدن از پاسخ بدنتان به دارو رانندگي كنيد يا با وسايل پرخطر كار كنيد؛ اين دارو در برخي افراد موجب سرگيجه ، خواب آلودگي ، يا افت سطح هوشياري مي شود

پيش از مشورت با پزشكتان مصرف فني تونين را قطع كنيد. اگر مدتي است فني تونين مصرف مي كنيد براي قطع اين دارو مقدارش بايد به تدريج كاهش يابد

شكل دارو (مثلاً قرص يا كپسول) يا نوع تجاري دارو را تغيير دهيد. اگرچه مقدار مصرفي دارو همان باشد، ممكن است جذب دارو در انواع مختلف متفاوت باشد

Complication of phenytoin in pregnancy

عوارض فنیتوئین در بارداری

Reference

www.nice.org.uk

www.etsu.edu

Warfarin

وارفارين

وارفارين، يك داروي ضد انعقاد است كه كار آن پيشگيري از لخته شدن خون است. گاهي به اين دارو، (رقیق کننده خون) گفته مي‌شود. البته اين نام گمراه كننده است زيرا وارفارين خون را رقيق نمي‌كند، لخته‌هايي را كه قبلاً تشكيل شده‌اند، را هم حل نمي‌كند. بلكه فرآيند لخته شدن خون را كند مي‌كند؛ به عبارتي ديگر وارفارين كمك مي‌كند كه خون شما راحت‌تر در بدن گردش كند و لخته نشود.

وارفارين يك داروي ضد انعقاد است كه براي اولين بار در گياه شبدر شيرين فاسد شده كشف شد و مورد استفاده قرار گرفت. وارفارين مورد اعتمادترين دارو در دسته خود است و به عنوان يك ضد انعقاد خوراكي و گاهي هم تزريقي در انسان مصرف مي‌گردد.

پلاكت‌ها سريعاً در محل آسيب، تشكيل يك توده را مي‌دهند كه به اين عمل در اصطلاح هموستاز اوليه مي‌گويند. هموستاز ثانويه به طور همزمان اتفاق مي‌افتد. به اين صورت كه پروتئين‌هاي موجود در پلاسماي خون كه فاكترهاي انعقادي نام دارند در يك فرآيند آبشاري پيچيده باعث تشكيل رشته‌هاي فيبرين مي‌شوند كه در نهايت باعث محكم شدن توده پلاكتي در محل آسيب مي‌شوند و لخته كامل را تشكيل مي‌دهند. لخته در واقع شبكه‌اي از فيبرين است كه پلاكت‌ها در آن به دام افتاده‌اند.

وارفارين از طريق مهار فعاليت ويتامين كا فاكثورهاى انعقادى را كه براى فعاليت خود نياز به ويتامين دارند مهار مى‌كند. اين اتفاق در فرآيندهاى بعدى باعث كاهش سطح مواد لازم براى نگهدارى رشته‌هاى فيبرين مى‌گردد. اين اتفاق‌ها باعث كاهش احتمال تشكيل لخته مى‌شود.

ممکن است در فيبريلاسيون دهليزى تعويض دريچه قلب، سكته قلبى يا مغزى، ترمبوز ورید عمقى، آمبولي ريه، حمله قلبى، بيمارى اختلال دريچه قلب از داروى وارفارين استفاده شود.

فيبريلاسيون دهليزي

اين مشكل يكي از شايع‌ترين مشكلات قلبى است كه منجر به ضربان قلب نامنظم و سريع مى‌شود و يكي از شايع‌ترين علت‌هاى سكته مغزى مى‌باشد. فيبريلاسيون دهليزى باعث توقف خون در قلب و در نهايت منجر به لخته شدن خون در قلب مى‌شود كه اگر اين لخته‌ها بشكند و از طريق خون به مغز بروند ممكن است شريان‌هاى را كه به مغز خون‌رسانى مى‌كنند مسدود كرده و خون كافى به بافت مغز نرسد و باعث سكته مغزى شود.

• تعويض دريچه قلب

زمانى كه دريچه‌هاى قلبى به درستي عمل نكنند ممكن است از دريچه‌هاى مصنوعى براى فرد استفاده كنند. اين دريچه‌ها از مواد متفاوتى تشكيل شده‌اند كه ممكن است فرد را مستعد تشكيل لخته نمايند.

• سكته قلبى يا مغزى

اين مشكلات به علت انسداد رگ‌هاى خونى در مغز و يا قلب توسط لخته خونى ايجاد مى‌شوند. لخته مانع خون‌رسانى به بخشي از قلب و يا مغز مى‌شود و ممكن است باعث مشكلاتى در تكلم، بلع و تحرك

قسمت‌های مختلف بدن شود. در فردی که قبلاً دچار حمله قلبی شده احتمال وقوع سکته قلبی یا مغزی زیاد است.

• ترومبوز ورید عمقی

در افرادی که مستعد تشکیل لخته هستند (این لخته معمولاً بیشتر در وریدهای عمقی خصوصاً در پا ایجاد می‌شود)، تشکیل لخته باعث گرفتگی رگ و آسیب به ناحیه درگیر می‌شود زیرا گردش خون را در آن ناحیه دچار اختلال می‌کند.

• آمبولی ریه

در افرادی که مستعد تشکیل لخته در هر جایی از بدن هستند ممکن است لخته تشکیل شود و یا حتی قسمتی از آن جدا شده و به ارگان‌های دیگر بدن مانند ریه‌ها برود. این لخته جا به جا شده را آمبولی می‌نامند و اگر در ریه‌ها برود اصطلاحاً به آن آمبولی ریه گفته می‌شود. این لخته می‌تواند ریه‌ها را دچار آسیب نموده و تنفس طبیعی فرد را مختل کند.

• حمله قلبی

حمله قلبی به علت نرسیدن خون به قلب اتفاق می‌افتد به عبارت دیگر اگر يك و یا چند تا از رگ‌های قلب توسط لخته خون دچار انسداد شده باشند خون‌رسانی به قلب به طور کامل انجام نمی‌شود.

• بیماری اختلال دریچه قلب

این بیماری اختلال در یکی از 4 دریچه قلبی است. دریچه‌های قلبی كمك می‌کنند خون در قلب در يك جهت حرکت کند. زمانی که این دریچه‌ها به خوبی عمل نکنند ممکن است جریان خون کند شده و لخته تشکیل شود.

علائم افزایش دوز عبارتند از :

- خونریزی که به صورت خود به خود بند نیاید.
- خونریزی از بینی که بیش از 10 دقیقه طول بکشد و یا خونریزی‌های منظم از بینی
- خونریزی از لثه
- ادرار قرمز و یا قهوه‌ای تیره
- مدفوع تیره
- خونریزی‌های شدید طی دوره‌های قاعدگی در خانم‌ها

Complication of warfarin in pregnancy

عوارض وارفارین در بارداری

Eye abnormality

آنورمالی چشم

Fetal abnormality

آنورمالی سر

Hemorrhage in neonatal

خونریزی در نوزادان

Reference

www.monicabruni.org

Tetracycline

تتراسایکلین

تتراسایکلین ها آنتی بیوتیک هائی طبیعی هستند که از قارچها تولید می شوند. در طبیعت اکسی و کلر تتراسایکلین وجود دارند. همچنین در لابراتوار بصورت نیمه ساختگی رولی تتراسایکلین، داکسی سایکلین و متاسایکلین را از تتراسایکلین که خاصیت اصلی درمانی را دارد سنتز شده است.

تتراسایکلین ها آنتی بیوتیکهایی وسیع الطیف هستند و بر روی باکتریهای گرم + و گرم - و تا حدودی مایکوپلاسماها و برخی از قارچها تاثیر دارند.

کانیسم اثر آنها به این صورت است که در پروتئین سازی باکتریها اختلال ایجاد کرده (با تاثیر بر روی ریبوزومهای باکتری) و مانع از رشد و تکثیر آن می شوند. (باکتری استات هستند).

تتراسایکلین ها آنتی بیوتیکهای باکتریواستاتیک با طیف اثر گسترده هستند که امروزه به دلیل افزایش مقاومت میکروبی مصرف آنها کاهش یافته است. با این وجود، این داروها همچنان درمان انتخابی عفونتهای ناشی از کلامیدیا عامل بیماری تراخم، پستیاکوز، سالپنژیت، اورتریت و لنفوگرانولوماونروم) میکوپلاسما اسپیروکت عامل بیماری تب کوههای راکی و بروسلوز Q و ریکتزیا عامل بیماری تب می باشند.

تتراسایکلین ها به دلیل اثر بر هموفیلوس آنفولانزا در برونشیت مزمن و همچنین در درمان آکنه و بیماری دهان و دندان نیز مصرف میشوند.

از نظر طیف اثر تفاوت زیادی بین تتراسایکلین های موجود در بازار نیست. تتراسایکلین ها در استخوان و دندان در حال رشد رسوب میکنند (به کلسیم پیوند می یابند) و موجب رنگی شدن دندانها و هیپوپلازی شدن لثه می شوند. به همین دلیل مصرف تتراسایکلین ها در کودکان با سن کمتر از ۱۲ سال و زنان باردار ممنوع است.

به استثنای دوکسی سیکلین، سایر تتراسایکلین های موجود در بازار دارویی ایران ممکن است موجب بدتر شدن کار کلیه ها در بیماران مبتلا به این عارضه گردند.

جذب خوراکی تتراسایکلین ها در صورت مصرف همزمان با شیر (به جز دوکسی سیکلین) آنتی اسیدها، املاح کلسیم، منیزیم و آهن کاهش می یابد.

موارد مصرف

این دارو در درمان تشدید برونشیت مزمن، عفونتهای ناشی از از پروسلا، کلامیدیا، میکوپلاسما و ریکتزیا و نیز در درمان جوش و آکنه و لگاریس و افوزیون پلورال ناشی از سیروز یا بیماری های بدخیم مصرف میشود.

موارد منع مصرف

دارو در صورت وجود عیب در کار کلیه ها و برای کودکان زیر ۱۲ سال و همچنین در زنان باردار نباید مصرف شود.

از مصرف همزمان این دارو با آنتی اسید، مکمل های حاوی کلسیم و آهن، ملین های حاوی منیزیم و سدیم بی کربنات همچنین شیر و لبنیات طی ۳ تا ۴ ساعت پس از مصرف این دارو باید خودداری شود. بیمار نباید به مدت طولانی در معرض نور آفتاب یا لامپهای دارای اشعه ماوراء بنفش قرار گیرد.

Complication of tetracycline in pregnancy

عوارض تتراسایکلین در بارداری

**Skeletal disorders
in neonatal**

اختلالات اسکلتی در نوزاد

**Yellow teeth in
neonatal**

زردی دندان نوزاد

Reference www.nhs.com

Methimazole

متی مازول

این دارو برای هیپرتیروئیدی ، آمادگی برای تیروئیدکتومی و کریزتیرتوکسیک توصیه می شود

راهنمایی های عمومی

قبل از مصرف این دارو در موارد زیر با پزشک خود مشورت نمایید

وجود هر گونه حساسیت به متی مازول یا دارو های دیگر و یا غذاها ، مواد محافظ , رنگها و غیره

در صورت ابتلا به نارسایی های کبدی و بروز جراحی ، عفونت یا هر بیماری دیگر

در صورت استفاده از هر نوع داروی دیگر (چه با نسخه چه بدون نسخه)

قبل از هر گونه عمل جراحی

قبل از انجام هر گونه تستهای آزمایشگاهی و واکسیناسیون

دوره درمان را کامل کنید و دارو را به طور منظم و طبق دستور پزشک مصرف نمایید

دارو را به همراه غذا میل نمایید

در صورت فراموش کردن یک نوبت مصرف دارو به محض به یاد آوردن دارو را مصرف کنید ولی

چنانچه زمان دوز بعدی نزدیک است دارو را مصرف نکنید و دوز بعدی را دو برابر ننمایید

در صورتیکه بیش از یک نوبت مصرف دارو را فراموش کردید ، به پزشک مراجعه نمایید

هشدار

از مصرف خود سرانه این دارو و یا توصیه آن به دیگران خودداری نمایید
بدون مشورت با پزشک مقدار مصرف دارو را تغییر ندهید

مقدار و نحوه مصرف دارو

مقدار مصرف هر دارو را پزشک تعیین می کند ولی مقدار مصرف معمول این دارو به قرار زیر است
بزرگسالان

برای شروع درمان پرکاری تیروئید در ابتدا 15-60 میلی گرم در روز به مدت 6-8 هفته تجویز می
شود پس از آن ممکن است پزشک دوز دارو را به 5 تا 30 میلی گرم در روز کاهش دهد

مصرف در بارداری و شیردهی

مصرف این دارو در بارداری و شیردهی غیر مجاز است ، مگر در موارد اضطراری و به دستور
پزشک متخصص

عوارض جانبی

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز برخی عوارض ناخواسته نیز شود
اگر چه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی شود لیکن در صورت بروز هر یک از آنها با پزشک
خود مشورت نمایید

تب و لرز ، عفونت گلو ، سرفه ، زخم دهان ، بثورات جلدی خارش و کاهش گلبول های سفید خون

شرایط نگهداری

دارو را در دمای زیر 30 درجه سانتیگراد ، دور از نور و درون جعبه نگهداری نمایید -1

دارو را دور از دسترس اطفال قرار دهید

از مصرف داروهای تاریخ گذشته خودداری نمایید

Complication use of methimazol in pregnancy

عوارض متی مازول در بارداری

**Goiter in
neonatal**

گواتر در نوزادان

**Cretinism in
neonatal**

کرتینیسم در نوزادان

Esophageal disorders in neonatal

اختلالات مری در نوزادان

Reference

www.cdc.com

Cyclophosphamide

سیکلو فسفامید

سیکلو فسفامید

موارد و مقدار مصرف:

موارد و مقدار مصرف

توجه: موارد و مقدار مصرف این دارو ممکن است تغییر یابد. برای اطلاع از موارد و مقدار مصرف جدید، باید به منابع پزشکی مراجعه شود.

الف) کارسینوم پستان، سر، گردن، ریه و تخمدان؛ بیماری هوچکین؛ لوسمی لنفوسیتیک مزمن یا لوسمی میلو سیتیک و لنفوبلاستیک حاد؛ نوروبلاستوم؛ رتینوبلاستوم؛ لنفومهای بدخیم؛ میلوم مولتیپل؛ میکوزفونگوئید؛ سارکومها؛ اختلالات شدید روماتوئیدی؛ سندرم نفروتیک و گلو مری (در کودکان)؛ سرکوب کننده ایمنی بعد از پیوند اعضای بدن

موارد منع مصرف و احتیاط

موارد احتیاط: زنان و مردان جوان در سنین باروری (به دلیل خطر ایجاد اختلال در باروری)، حاملگی (به دلیل خطر مسمومیت برای جنین)، مادران شیرده (به دلیل خطر احتمالی برای شیرخوار)، کاهش فعالیت مغز استخوان یا افزایش عفونت ها (به دلیل خطر تضعیف شدید سیستم ایمنی).

در بیماران مبتلا به نارسایی کلیه یا کبد، لکوپنی، ترومبوسیتوپنی یا انفیلتراسیون سلولهای بدخیم در مغز استخوان، و در بیمارانی که اخیراً تحت رادیوتراپی یا شیمی‌درمانی قرار گرفته‌اند با احتیاط مصرف شود.

در موارد حساسیت به دارو و در بیماران دچار سرکوب شدید مغز استخوان، مصرف این دارو ممنوع است.

عوارض جانبی:

عوارض جانبی

قلبی - عروقی: اثر سمی بر روی قلب (در صورت مصرف مقادیر زیاد و در صورت ترکیب با دوکسوروبیسین)، ترومبوفلیت.

دستگاه گوارش: بی‌اشتهایی، شروع تهوع و استفراغ طی شش ساعت از مصرف دارو و تداوم آنها تا چهار ساعت بعد، التهاب مخاطی، اسهال، درد شکمی.

ادراری - تناسلی: مهار عملکرد گونادها و نقص در باروری (ممکن است برگشت‌پذیر باشد)، التهاب خونریزی دهنده مثانه (ممکن است در 10 درصد از بیماران به دلیل عدم مصرف مایعات به میزان کافی بروز کند)، فیبروز مثانه، مسمومیت کلیوی.

خون: کاهش فعالیت مغز استخوان (به مقدار مصرف بستگی دارد)، لکوپنی (طی 8-15 روز تعداد گلبولهای سفید به حداقل می‌رسد و طی 17-28 روز بهبود پیدا می‌کند)، ترومبوسیتوپنی، کم‌خونی.

سایر عوارض: ریزش برگشت‌پذیر مو در 50 درصد از بیماران، بخصوص در صورت مصرف مقادیر زیاد، بدخیمی‌های ثانویه، فیبروز ریوی (در صورت مصرف مقادیر زیاد)، تب، آنافیلاکسی، درماتیت، واکنش‌های افزایش حساسیت، سمیت کبدی، فیبروز ریوی در دوزهای بالا، آلوپسی برگشت‌پذیر.

توجه: در صورت بروز التهاب خونریزی دهنده مثانه، باید مصرف دارو قطع شود.

مسمومیت و درمان

تظاهرات بالینی: کاهش فعالیت مغز استخوان، ریزش مو، تهوع، استفراغ و بی‌اشتهایی.

درمان: به طور کلی، شامل اقدامات حمایتی است و عبارت است از انتقال فرآورده‌های خون به بیمار و مصرف داروهای ضد استفراغ. سیکلوفسفامید قابل دیالیز است.

تداخل دارویی

مصرف همزمان با باربیتوراتها، فنی‌توئین و کلرال هیدراته، سرعت متابولیسم سیکلوفسفامید به متابولیت‌های سمی را افزایش می‌دهد. این داروها به عنوان داروهای القا کننده آنزیم‌های کبدی شناخته شده‌اند. قبل از شروع درمان با سیکلوفسفامید باید مصرف این داروها قطع شود.

نشان داده شده است که کورتیکواستروئیدها متابولیسم سیکلوفسفامید را مهار می‌کنند و اثرات آن را کاهش می‌دهند. کاهش تدریجی مقدار مصرف یا قطع مصرف استروئیدها، ممکن است متابولیسم سیکلوفسفامید را تا حد رسیدن به مقادیر سمی متابولیت‌های آن افزایش دهد. لازم است مصرف همزمان آنها با احتیاط صورت گیرد.

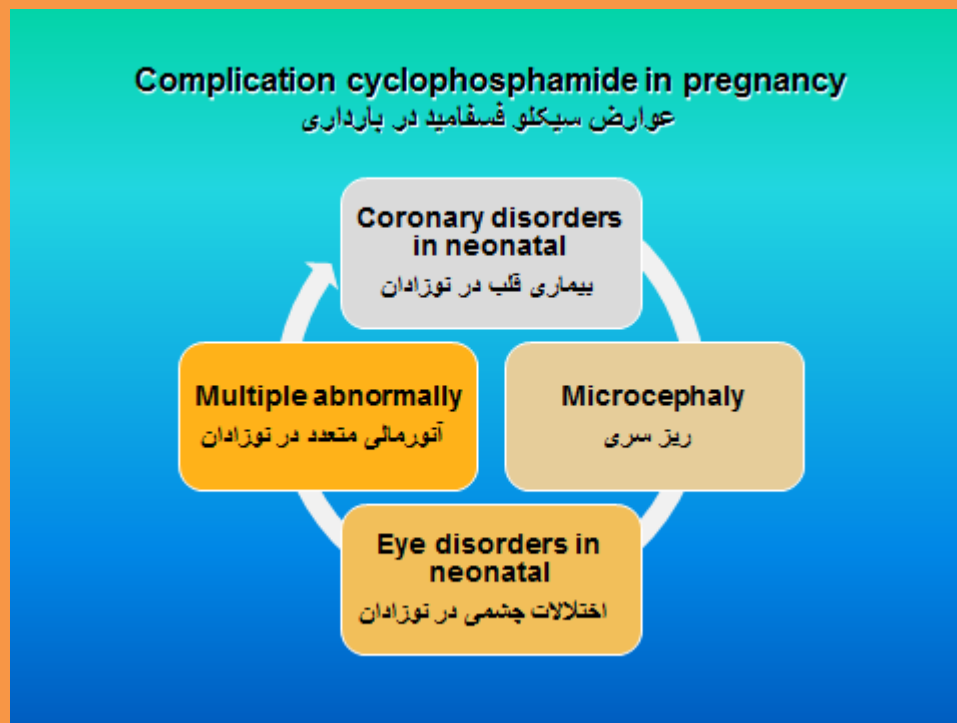
بیماران تحت درمان با سیکلوفسفامید که سوکسینیل کولین را به عنوان درمان کمکی در بیهوشی عمومی دریافت کرده‌اند، ممکن است دچار طولانی شدن دیسترس تنفسی یا آپنه شوند؛ این حالت ممکن است تا چند روز بعد از قطع مصرف سیکلوفسفامید اتفاق افتد. مکانیسم این تداخل از مهار فعالیت آنزیم پسودوکولین استراز که مسئول غیر فعال کردن سوکسینیل کولین است، توسط سیکلوفسفامید ناشی می‌شود. سوکسینیل کولین باید با احتیاط فراوان مصرف شود (یا اینکه اصلاً مصرف نشود). در صورت مصرف همزمان با دوکسوروبیسین، ممکن است اثرات سمی دوکسوروبیسین بر روی قلب تشدید شود و باید از استفاده همزمان این داروها پرهیز شود. .

مکانیسم اثر

اثر ضد نوپلاسم: اثربخشی سیتوتوکسیک سیکلوفسفامید از طریق دو متابولیت فعال آن صورت می‌گیرد. این متابولیت‌ها به عنوان داروهای آلکیل کننده عمل می‌کنند و با ایجاد اتصال متقاطع بین دو از تقسیم سلولی جلوگیری می‌کند. این مسئله موجب عدم تعادل در رشد سلول و DNA رشته مولکولی در نتیجه مرگ آن می‌شود. همچنین، سیکلوفسفامید دارای فعالیت قابل توجه تضعیف کننده سیستم ایمنی است.

Complication cyclophosphamide in pregnancy

عوارض سیکلو فسفامید در بارداری

Reference

www.drugs.com